ج) ظهور معنای متحرک عند الناظر

هر کدام از این دو اعداد - که همه هم هستند - باز دو جور است. ای مثل همین تصویر، اعداد ثابت است؛ مثل همین اکسیژن و هیدروژن که آب میشود؛ اما نکتهی خیلی مهمی که در ما نحن فیه اهمیت دارد، این است: اعدادهایی هست که حرکتی است. یعنی مثلاً این فیلم را در پشت دیافراگم پروژکتور حرکت میدهید؛ شما با حرکت این روی پردهی محل نمایش، حرکتی پدید میآورید؛ در اینجا دارید این فیلم را متحرک میبینید، درحالیکه در آنجا واقعاً حرکتی نیست و در اینجا است که دارد این فیلمها میدود. هر کدام از این فیلمها ثابت است - مثلاً چند هزار فریم کوچک است که فیلم را باز میکنید - اما چون اینها را پشت سر هم میدوانید، این حرکت فیزیکی دواندن اینها، یک حرکت معرفتی روی پرده شکل میدهد. اگر ناظر آن حرکت معرفتی روی پرده، ذهن نداشته باشد، هیچ چیزی نیست. چون ما در آنجا حرکت فیزیکی نداریم؛ آنجا یک نورهایی میتابد که یک چیز متحرک نداریم و اینجا است که دارد حرکت میکند. خب این صحنه از پرده، محل ظهور یک حرکت و فرآیندی است، اما معرفتی. یعنی قوام آن حرکت، به ناظر است. اگر ناظر دارای هوش نفسانی نباشد و به این فیلم نگاه نکند، در آنجا حرکت فیزیکی نیست.

بازبینی #2
ایجاد شده 19 آوریل 2025 17:17:24 توسط ... .
به روزرسانی شده 20 آوریل 2025 15:15:17 توسط ... .